

ตำนานทราย

โค้งโค้ง, ขาดขาด ไครววดเส้น
งามเด่น, ปราสาททราย ไคร-เจ้าของ
ฉ่ำฉ่ำ, น้ำตาไครยังไหลนอง
เธอประคองทุกวิถีที่ประดัง

รุกเร้า, เนิบช้า นานาคลื่น
หยิบยิ้น โยนเกลียวมาเกี่ยวฝั่ง
ถาโถมอารมณ์บ้าเป็นคราครึ่ง
คล้ายจะหยั่งวังซาปัญญาทราย

เศษแก้วเกลื่อนกล่นปนชำระ
ผิดแผก แปลกทางต่างความหมาย
อาคันตุกะแปลกหน้ามาอย่ากราย
เธอทักทายเอื้ออวยด้วยการุณย์

คลี่หม่อมพืคตุนน้อย
น้ำค้างย้อยเย็นหยั่งจะยังอุ่น
ปูลม ร่อนเร่ที่เซซุน
เธอโอบเอื้อเจือจุนด้วยยินดี

เหน้อยไหม? ทรายเอย..ฉันเอ่ยทัก
รับภาระหน่วงหนักมีนายหนี
เม็ดทรายจิ้มลิ้มยิ้มในที่
เธอตอบถ้อยสุนทรี ‘เกิด, จงฟัง’

“ฉันศรัทธาทุกหน้าที่ที่หิบบยื่น
ทุกระศึ่มของคลื่นที่เคลื่อนคลั่ง
ทุกทุกเท่าที่ลีลาละล้าละลั้ง ฯลฯ
มีตื่นเต้นมิชิงชิงแต่อย่างใด

และมีเคยสนเท่หะเลบ้า
มิตรระหนกลมจะพาจะพัดไล่
มิโศกซึ่มในซอกเสร์รารองเท่าใคร
มิครวญคร่ำร่ำไรในเร็ดร้าง

สามัญ-เพียงนี้แหละที่รัก
ทรายอย่างฉันรู้ตระหนักมีขีดขวาง
รู้เตียงสาในหน้าที่ทุกที่ทาง
และรู้วางอึดตาว่าเปล่าตาย”

แล้วเราย่อมสูญไปในวันหน้า
เร็ว-ช้า ไกล-ไกล ไร้ความหมาย
ฉันเรียนรู้อะไรเรียน-เพียงเม็ดทราย
งามง่ายแต่สัจย์จริงนะมีงมิตร

ซิดโค้ง, คล้ายคล้ายหายไปแล้ว
น้ำตาใครก็มีแล้วแห่งสนิท
ในรอยย่ำดำเนินทรายหลายชีวิต
เราก็ต่างกระจิริตมิผิดกัน

ปาลิตา ผลประดับเพชร ประพันธ์

รางวัล รองชนะเลิศ รางวัลวรรณศิลป์อุษเชนี ประจำปี 2561